

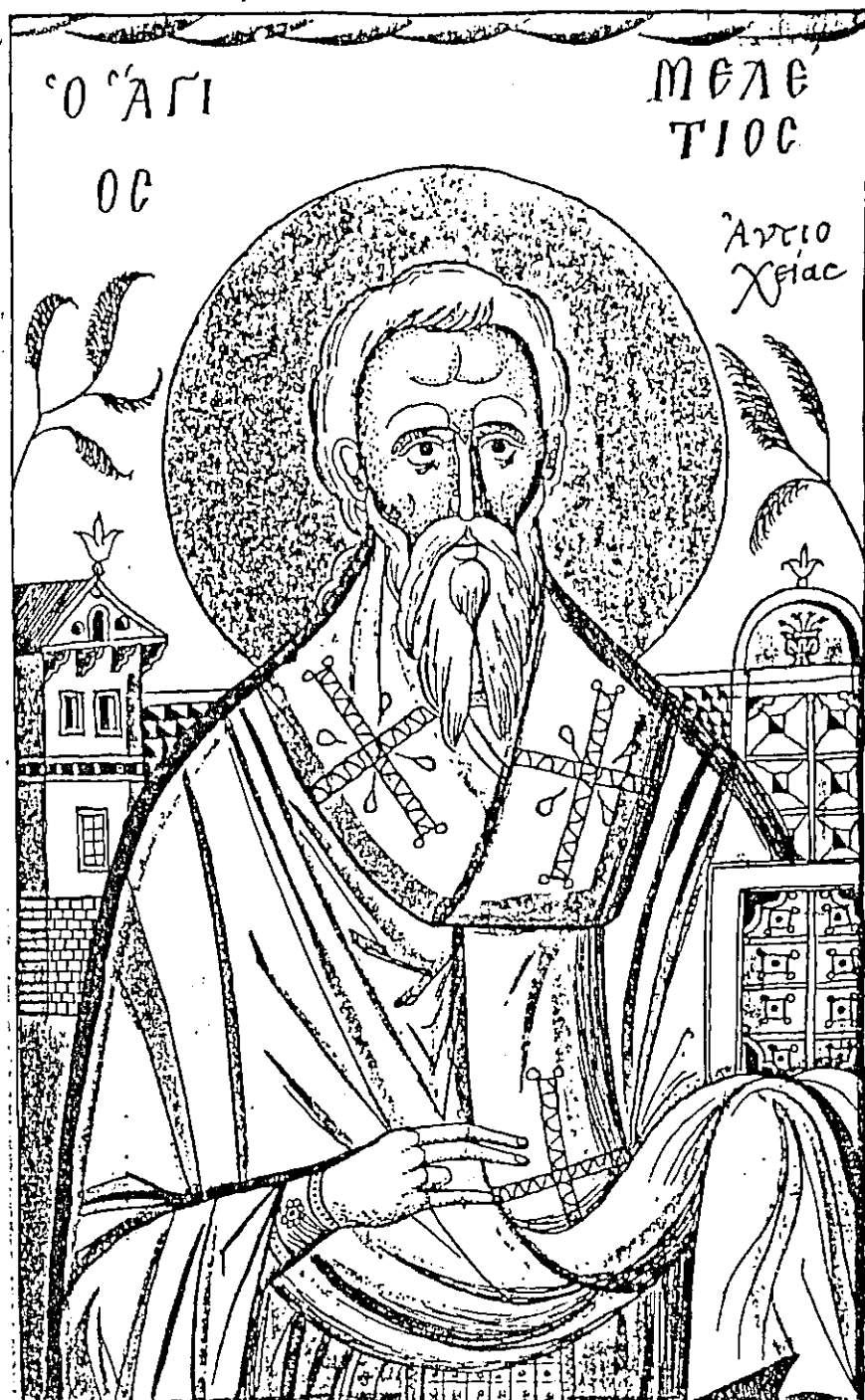
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΜΕΛΕΤΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ ΙΒ' ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Φεβρουαρίου ιβ΄.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Ἐν τῇ Μικρῇ Ἑσπερίῳ.

Ἰστώμεν Στίχους δ΄, καί ψάλλομεν τὰ ἔξης Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τόν Ἱεράρχην Κυρίου Θεῖον Μελέτιον, τιμήσωμεν συμφώνως, εὐσεβῶν αἱ χορεῖαι· οὗτος γάρ ἐν νόμῳ τῇ τοῦ Θεοῦ, μελετήσας ὡς γέγραπται, Ὁρθοδοξίᾳ τόν πλοῦτον καρποφορεῖ, ὥσπερ δένδρον εὐθαλέστατον.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ αὐρᾷ καταπράνας σαφῶς, τό πῦρ τῶν παθημάτων, τήν οὐράνιον δρόσον, ἐδέξω ἐν καρδίᾳ Ἱερουργέ, δι' ἧς πόσιμ ἀνέβλυσας, τῆς ἀληθείας τό ὕδωρ ὡς γλυκασμόν, ἐκ χειλέων σου Μελέτιε.

Ἱεραρχῶν ὁραιότης τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, τῆς ταπεινοφροσύνης, περιβόητον ὕψος, δογματῶν εὐσεβείας ὑψηλότης, πρακτικός ἀναδέδειξαι, τῶν Ἀποστόλων τόν ζῆλον τῇ καθαρᾷ, πολιτείᾳ σου δεξάμενος.

Τῆς Παναγίας Τριάδος τό διμοῦσιον, πανσόφως δογματίζων, ὡς ἀκτίστου Μονάδος, κινδύνους κατευπέστης καί διωγμούς, Ἱεράρχα Μελέτιε, ὡς ὑπηρέτης τοῦ Λόγου παναληθές, ὃν ἰκέτευς σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσις Πάτερ, Ἱεράρχα Μελέτιε, σὺ τῇ Σωτῇρι πειθορχήσας, θείας γνώσεως νάματα, ἐκ τῆς κοιλίας σου ἔβλυσας, ὡς οὗτος ἔφη· ἐν οἷς τῶν αἵρετικῶν βυθίσας τό στρότευμα, τῆς Ἐκκλησίας τὰς αὐλακας, κατὰ Δαβὶδ ἐμέθυσας· διό τήν πανόρτον γεραίρει μνήμην σου.

Καί ψν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπλος...

Ἀποστίχα.

Ἦχος β. Οἶμος τοῦ Ἑφρηθα. . .

Χάριτος τῆς καινῆς, τὸν νόμον μελετήσας, ωκετός τε καὶ ἡμέρας, καινότητα ἐκτήσω, θείας ζωῆς Μελέτις.

Στίχ.Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται...

Χάριν θεοφρεγγῇ, τῶν θεῶν Ἀποστόλων, Μελέτιε πλουτήσαε, τῆς πενόμενης
φρένης, πλουτίζεις θεῶι Πνεύματι.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος...

Χήρις τῶν ἁρετῶν, τοῖς θεοῖς σου καμάτοις, καὶ πόνοις καὶ κινδύνοις, εἰς ὕψος θεωρίας, μελέτις σέ ὕψωσε.

Δόξα. Τρισευκτόν.

Χάρις ἡ τοῦ Πατρὸς, καὶ Πνεύματος καὶ Λόγου, καθά καὶ ἡ οὐσία, μία ἐστὶ
τὴν κτίσιν, συνέχουσα καὶ σῴζουσα.

Καὶ τῶν θεοτοκίων.

Χάριτος θεϊκῆς, ἐδείχθης πρυτανεῖον, Παρθένε θεοτόκε, χαρίτων χορηγίαις,
παρέχουσα τοῖς δούλοις σου.

Ἡν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον ἐκ τῶν Μεγάλου Ἐσπερινοῦ

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἑσπερίῳ.

Μετά τόν Προοιμιακόν, τό, Μακάριος ἄνθρωπος. Εἰς δέ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἵσθαιεν
Στίχους στ', καί ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ΄ Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μελετήσας μακάριε, Ἱεράρχα Μελέτιε, νόμον τόν σωτήριον καθώς γέγραπται, ξύλον ἐδείχθης ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως κείμενον, καί καρπούς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χάριτι, τοῦ φωτίσαντος, τήν ἁγίαν ψυχήν σου καί παντοίων, δεκτικὴν ἐργασμένου, πνευματικῶν ἐπιλάψεων.

Ἠραιώθησαν πάνσοφοι, Γραμματικῶς διαγόνες σου, ὡς τρυγόνες στέργουσαι τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν τρυφήν διαπτύουσιν, ἐφάρσι Μελέτιε, τῆς τρυφῆς τῆς νοη-
τῆς· ἣν Χριστὸς σοι χαρίζεται, προσδεξάμενος, τοὺς πολλοὺς σου ἀγῶνας καὶ
τόν ζῆλον, τὸν διάπυρον ὃν ἔσχες, προκινδυνεύων τῆς πίστεως.

Ἐγχερατεία ἐμάρνασαι, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ παθῶν Μελέτιε κατε-
κράτησας· καὶ ἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφαίδρυνας, καὶ ἀγῶς καὶ παθα-
ρῶς, τῇ Χριστῇ ἱερούργησας· ὃν ἐκέλευς, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι,
τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν δεισέβαστον μνήμην σου.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον Λό-
γον πάνσοφοι, δέχρα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογματίσας· ἐνεργοῦντα δέ δι-
τῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται εἰς ὑ-
πάρχων, ἀδιαίρετος τῇ ὄντι, τοῦτο κἀκεῖνο νοούμενος.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῶν Ἀποστόλων
ὁμότροπον, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸν πρόβολον, τῶν Ἀντιοχέων τὸν φωστῆρα· τὸ
θρέμμα, τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος τὸ γνήσιον· τὸν φίλον, τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ θεράπον-
τα· τοῦτον γάρ ὥτως ποιμένα, λογικῶν προβάτων, προχειρίζεται ὁ Χριστός, τῇ
θείᾳ χρηστότητι, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις φσηματικοῖς ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸ τοῦ Παρακλή-
του κειμήλιον, καὶ τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τῶν Ἀρχιερέων τὸν λαμπτήρα· τὸν
στῦλον, τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀκράδαντον· τὴν γλῶσσαν, τῆς ἀληθείας τὴν μελίρρυ-
τον, τῆς θεϊκῆς ἐπιπνοίας, τὸ λαμπρὸν δοχεῖον, τὸ προχέον διὰ πάντος, δογματικὴν
ὁρθότητα, τὸν θεόληπτον Μελέτιον.

Ποίοις πνευματικοῖς ῥήμασιν, ἀνωμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν ἐκ τῆς Ἐνώ-
σεως ἐκλάμψαντα, καὶ τοὺς δυσσεβεῖς ἀμαυρώσαντα, τὸν τῶν εὐσεβῶν κηρυγέοντα·
τὸ ξίφος, τὸ κατασφάξαν Μακεδόνιον· τὸ βέλος, τὸ κατατρῶσαν τὸν Σαβέλλιον,
τὸν τῇν Ἀρείου μανίαν, καταβεβληκότα, καὶ ὁμότιμον τῷ Πατρὶ, καὶ Πνεύματι

σύνθρονον, τόν Υἱόν ὁμολογήσαντα.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τόν Ἱεράρχη; τόν νυχθημερόν με-
λετήσαντα, νόμον τοῦ Θεοῦ τόν σωτήριον, καί δικαιοσύνην στολισθέντα· τόν
ποίμνης, τῆς ἑαυτοῦ προκινδυνεύσαντα, καί πλείστους, πόνους καί θλίψεις
ὑπομείναντα, καί τῶν Πατέρων ἐν μέσῳ, τῆς σεπτῆς Συνόδου, ὡς περ ἡλίον φω-
ταυγῇ, ὀφθέντα καί λύσαντα, τῆς ἀπάτης τήν σκοτόμαινεν.

Δόξα. Ὑψος πλ. δ΄.

Μελέτην σοφίας τόν βίον σου θέμενος, πρὸς γῶσιν ἀληθείας, τοὺς πιστοὺς
διήγειρας, Θεοφόρε Μελέτιε· τῆς ἱερωσύνης γάρ τήν στολὴν ἐνδυσάμενος, τήν
ἐν Πατρὶ καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι, μίαν Θεότητα, ὁμοούσιον καί σύνθρονον,
διεστράψας τοῖς πέρασιν, ἀσυγχύτως τῇ φύσει ἐνουμένην, καί ἀτιμήτως τοῖς
χαρακτῆρσι διαιρουμένην. Ὅθεν τῶν λόγων τήν ἀκρίβειαν, τῆς πολιτείας τῇ
τρόπῃ βεβαιώσας, τῆς πίστεως τό τέλειον, ὡς πιστὸς οἰκονόμος ἐπλεόνασας·
καί ὧν πρέσβευς ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρακῶν, διὰ φιλιανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καί τοὺς
ἀνθρώπους συναναστρέφη· ἐκ Παρθένου γάρ Ἀγνῆς, σάρκα προσληθόμενος, καί ἐκ
ταύτης προσλαθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τήν φύσιν,
ἀλλ' οὐ τήν ὑπόστασιν· διό τέλειον αὐτόν Θεόν, καί τέλειον ἄνθρωπον, ἀλη-
θῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χρυστόν τόν Θεόν ἡμῶν· ὃν ἐπέτευε Μητέρα Ἀ-
νώμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, Ὡς ἐλαρόν, τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καί τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀ-
γίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἱανουαρίου.

Εἰς τήν Διττήν, Ἰδιόμελα.

Ὑψος α΄.

Τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχος, Ἱεράρχα Μελέτιε, ἀληθῶς ἀναδέδειξαι· τόν γάρ
παράφρονά Ἀρειόν, τόν εἰς κτίσιν τόν Υἱόν καταγαγόντα τοῦ Θεοῦ, καί τόν
Πνευματομάχον Μακεδόνην, οἷα λύκους βρεῖς, τῇ σφενδόγῃ τῶν δογμάτων σου

τῆς ποιμένης τοῦ Χριστοῦ ἐξώθησας, καί τῆς οἰκουσίας Τριᾶδος τό ὁμόδοξόν,
ὁρῶς ἀνεκήρυξας. Διό τῶν πόων σου τήν ἀντάμειψιν, ἐν τῇ αἰδίῳ δόξῃ καρ-
πούμενος, ἀπαύστως ἰκέτευσ', ὑπέρ τῶν τιμῶντων σε.

Ἦχος β΄.

Ἀποστολικῶς διαπρέψας, τῆς ἱερωσύνης τῇ λυχνίᾳ ἀνέλαμψας, Ἱεράρχα Με-
λέτιε· ὅθεν τῇ τοῦ βίου σου λαμπρότητι, τῶν αἰρετικῶν τήν μανίαν ἡμβλυνας,
τῶν ἱερῶν παραδόσεων φύλαξ γενόμενος· τήν ἀληθῆ γάρ ἐμμελετῶν δικαιοσύ-
νην, τῆς ἀφθαρσίας τά δόγματα, ἐν ταῖς πλαξί τῶν καρδιῶν ἐγχαράττεις, τῇ
καλήμῃ τοῦ λόγου σου, καί πρεσβεύεις ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Τόν Ἱεράρχην Χριστοῦ, Μελέτιον τόν θεῖον, ἐπαξίως τιμήσωμεν· θεοπροπῶς γάρ
πολιτευσάμενος, τῆς πνευματικῆς γνώσεως ἡρώτηρ· γέγονεν· ἐξ οὗ ἡ σεπτῇ Ἐπι-
κλησίᾳ, τῆς Ὁρθοδοξίας ἀντλουῖσα τά νόματα, τῆς οἰκουσίας Τριᾶδος, ἡσυχασ-
τεῖ τήν ἐπίγνωσιν· Ἀλλ' ὦ παμμάκαρ Μελέτιε, ἐν οὐρανίοις ἀδύτοις περιπο-
λῶν, ἐπιγείων πειρατηρίων ἀπάλλαξόν, τοὺς τελοῦντας τήν μνήμην σου.

Ἦχος δ΄.

Τοὺς ἀσκητικούς σου πόρους, Μελέτιε ἐστεψας, τοῖς ὑπέρ τῆς ἀληθείας, ἀ-
νεκδότοις ἀγῶσιν· ὅθεν ἀμφοτέρωθεν διαλάμπων, τήν δοθεῖσάν σοι χάριν πρακτι-
κῶς ἐγεώργησας· δι' ἧς τό λογικόν σου ποίμνιον ἐκθρέψας, εἰς τό ἐπουράνιον,
θυσιστήριον ἐν χαρᾷ προσεχώρησας· διό τὰς ἐλασθηρίους δεήσεις μή παύσῃ ἀ-
ναφέρειν, τῇ τῶν ὁλῶν Σωτῆρι καί Θεῷ, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τήν ἱεραρχικὴν διπλοῦδα σου, τοῖς ἱεροῖς καμάρτοις, λαμπρότεραν εἰργάσαι
Μελέτιε· σὺ γάρ ὡς ὑπηρέτης τοῦ Λόγου, τῆς οἰκονομίας αὐτοῦ τό μυστήριον,
εὐσεβῶς ἐδογματίσας· ὅθεν τῇ δρεπάνῃ τῆς πίστεως, τῶν αἰρετικῶν ἀνασπάσας
τά ζιζάνια, τῆς ὁρθῆς διδασκαλίας, ἐκαλλιέργησας τήν ἄρουραν· διό ἡ οὐράνιος
ἀπόλαυσις, ἀντί τῶν μακρῶν σου πόων, λαμπρῶς σε διεδέξατο· ὅπου γάρ ὁ Χρι-
στός, ὡς διάκονος αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσας.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε...

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ κρηπὶς, Ὁρθοδοξίας ἡ κηθάρα ἡ εὐσημος, ἡ ἅπασιν ἐνηχοῦσα, τῆς Ὑπερθέου ἀρχῆς, τήν μίαν οὐσίαν καὶ Θεότητα, Πατρί καὶ τῇ Λόγῳ, καὶ τῷ Πνεύματι. Ὅσις, γυναιζομένην, συναΐδιον σύνορονον, καὶ ὁμόδο-
ξον, τῇ θελήσει καὶ χάριτι. ὅθεν καὶ τὰ ἀπύλωτα, ἐνέφραξας στόματα, Μακεδο-
νίου Ἀρείου, καὶ Σαβελλίου τοῦ ἄφρονος, Χριστόν ἐκτεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τό στόμα μου ἀπλήσει σοφίαν...

Φέγγει τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διασκεδάσας τῶν παθῶν τήν σκοτόμειναν, ἐδέ-
ξω ἐν τῇ ψυχῇ σου, τὰς θεϊκὰς ἀστράπας, δι' ὧν ὡς περ λύχνος διαυγέστατος,
τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψας, κριβοῖς μιμησάμενος, Δαβὶδ τό πρῶτον, Σολομῶντος τήν σύ-
νεσιν, καὶ τοῦ σάφρονος, Ἰωσήφ τήν λαμπρότητα. ὅθεν Πέτρου ὁμότροπος, ὡς
θρόνου διάδοχος, ὁμολογία καὶ ζήλῳ, ἀναδειχθεὶς συνδεδόξασαι, Χριστοῦ Ἀπο-
στόλοις, ἐξαιτούμενος τοῖς πᾶσι, τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται...

Χαίροις ὁ μελετήσας σοφῶς, Εὐαγγελίου τὰ σωτήρια ρήματα, καὶ νόμον τόν
τῆς εἰρήνης, ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν ψυχῶν, μυστικῇ δακτύλῳ ἐγγραψάμενος. δι' οὗ
ἐναπέξασας, ἀνομίας τήν ἀκανθάν, ὡς οἰκονόμος, τῶν θεσμιμάτων τοῦ Πνεύματος,
καὶ ὁμότροπος, Ἀποστόλων Μελέτις. ὅθεν καὶ τόν οὐράνιον, ψυχῶν ἐν ταῖς αὐ-
λαξί, μεταβαλλόμενος σπόρον, ζωῆς ἐδρέψω τόν ἄσταχυν, αἰτούμενος πᾶσιν, ἰλα-
σμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος δ.

Τήν ἱερωσύνην ὁμολογίᾳ λαμπρύνεις, τῇ Ὁρθοδοξίᾳ τήν Ἐκκλησίαν ἐκράτυ-
νας, Ἱεράρχα Μελέτις. ὅθεν στῦλον καὶ ἐδραῖωμα, καὶ πίστεως ὄρον σε γινώ-
σκοντες, ἐκ τοῦ μαρποῦ τῶν χειλέων σου, δαψιλῶς ἐμφορούμεθα. σὺ γάρ Ἀπο-
στολικῆς χάριτος μετασχών, τήν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι κηρύττεις, καὶ προ-
σβύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κτί νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Ἦν Ἀπολύεις, τό Τρισάγιον, καί τό Ἀπόλυτικόν.

Ἦχος γ'. Θεΐας πίστεως.

Νόμον ἔνθεον, ἐμελετήσας, τήν οὐράνιον, γῶσιν ἐκλάμπεις, τῇ Ἐκκλησίᾳ
Ἱεράρχα Μελέτιε· τήν γάρ Τριάδα κηρύττων ὁμότιμον, αἰρετικῶν διαλύεις τῆς
φάλαγγας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστόν τόν Θεόν ἐκέλευς, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα
ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ἐέ τήν μεσιτεύσασαν...

Ἀπόλυσις.

Εἰς τόν Ὁρθρον.

Μετά τήν α' Ἐτιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τόν τάφον σου Ἰωτήρ.

Τόν νόμον μελετῶν, τόν τῆς χάριτος Πάτερ, τόν νόμον τῆς σαρκός, ὑπερεῖδες
πανσόφως, καί νόμων τῶν τοῦ Πνεύματος, θησαυρός ἀνιδέδειξαι, ἐμλυτρούμενος,
ἀνομιῶν πολυτρόπων, τοὺς γεραίροντας, τήν φωτοφόρον σου μνήμην, Μελέτιε Ὅσιε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Κινδύνους ὑποστάς, ἐξορίας καί θλίψεις, προθέμενος σαυτόν, ὑπέρ τοῦ σοῦ
ποιμνίου, Χριστοῦ τοῦ παθήσαντος, ἱερῶς ἐκοιμήσης· ὅθεν σύγκληρος, καί τῆς
αὐτοῦ βασιλείας, ἀνιδέδειξαι, διὰ παντός ἐκτεύων, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅ πάλαι Ἀρβακούμ, προτεθέσται ὅρος, κατὰ σκίον Ἀγνή, ἀρεταῖς οὐρανίοις,
σύ εἰ θεοχαρίτωτε, ἀπειράνδρως γενήσασα, τόν πηξάμενον, πόλον καί γῆν ἀ-
σαλεύτως, καί στηρίζοντα, τῶν εὐσεβῶν τῆς καρδίας, τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Μετά τήν β' Ἐτιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τήν ὡραιότητα.

Εοφίας ἑλληρψιν, Πάτερ δεξάμενος, πίστεως πρόμαχος, σφῶς γεγένησαι, μίαν
οὐσίαν ἐν τρισί, κηρύττων ὑποστάσεις· ὅθεν ὥσπερ ἥλιος, ἐν Συνόδῳ ἐξέλαμ-
ψας, καί τόν Μακεδόνην, τοῖς σοῖς λόγοις κατέκαυσας, Ποιμέναν προηγούμενος
πάντων, τῇ σῇ προσούσῃ θεῇ χάριτι.

Δόξα. Τό αὐτό. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τήν ἀκατάφλεκτον, βάτον ὑμνήσαμεν, ἐξ ἧς ἐπέφανε, Χριστός ὁ Κύριος, καί
κατεφώτισεν ἡμᾶς, ἀκτίσι τῆς Θεότητος, Χαῖρε ἀνακράζοντες, πρὸς αὐτήν με-
τά πίστεως, θρόνε ἡλιόμορφε, τοῦ Δεσπότου τῆς πίστεως, Ἀγγέλων καί ἀνθρώ-
πων τό ξένον, Παρθενομῆτορ συναπτήριον.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ. Τήν Σοφίαν καί Λόγον.

Ἀποστόλων τόν ζῆλον πεπλουτηκώς, εὐσεβείας τόν λόγον μυσταγωγεῖς, εἰς
κόσμου τά πέρατα, ἀθείας τόν καύσινα, τῆς πίστεως τῇ δρόσῳ, ἐξαίρων ἐκείστοτε,
τήν μίαν τῆς Τριάδος, κηρύττων Θεότητα· ὅθεν τῆς σῆς ποιμένης, διωχθεῖς πα-
ρανόμως, εἰς τέλος ἐδίωξας, δυσσεβεῖν τήν ἀπόνοιαν, Ἱεράρχα Μελέτιε. Πρόσβεν
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισιμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τήν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρετῶν ἀπορρήτων περιοχή, οὐρανίων χαρίτων σφαῖρα καινή, θεόγλυπτον ἡ-
γάμισ', παρθενίας κειμήλιον, Τριαδικῶν ἀκτίνων, τό πρώτιστον πλήρωμα, ἡ τῆς
οἰκονομίας, τοῦ Λόγου ἐκπλήρωσις, σύ μόνη ἀνεδείχθης, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν μέ-
σῳ ἐκλάμπουσα, ἀκτανώδους συγχύσεως, ὥσπερ κρίνον μυρίπνον, ὁσμήν ζωαρχι-
κήν τοῖς ἐν γῇ, δωρουμένη προμηθεῖα κρείττονι, καί ὁσμήν τοῦ θανάτου, τελεί-
ως σκεδάζουσα.

Τό Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καί τό Προκείμενον.

Τό στόμα μου ἀπλήσει σοφίαν, καί ἡ μέλετι τῆς καρδιάς μου σύνε-

πίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τά ἔθνη...

Εὐαγγέλιον Ἱεραρχικόν.

Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β.

Επίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου...

Ἰκτερ· Ἱεράρχα Μελέτιε, σύ ὡς πνευματικός στρατηγός, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τῆς
εἰρήνης, μέχρις αἵματος ἐκακοπάθησας· σύ καί τοῖς ὅπλοις τῆς χάριτος, τῶν

ἀπειθούντων ἐτροπίσω τό στρατεύμα· διό δόξα οὐράνιος σοι δέδοται, καί νίκης στέφος ἐπλάκη σοι· πρόσβενε οὖν ὑπέρ ἡμῶν, Χριστῷ τῇ Βασιλεῖ τῆς κτίσεως.

Ὁ Ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, τοῦ Ἀγίου ἐκ τοῦ Μηναίου, καί ὁ ἐξῆς δεύτερος οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

"Τόν Θεῖον Μελέτιον ὑμνέω. Περαισίμου".

ᾠδή α'. Ἦχος πλ. α'. Ἱππον καί ἀναβάτην.

Τρόποις θεοσεβείας, καί ἡθεσιν ιεροῖς, τήν ψυχὴν σου κοσμήσας ιερωσύνης χρίσματι, Μελέτιε ἔλαψας· διό φωταγωγήσον, τοῖς τελούντας τήν Θεῖαν μνήμην σου.

Ὅλην σου τήν καρδίαν, ἀπό νεότητος, τῶν γηϊνῶν χωρίσας τῷ Ζωοδότῃ δέδωκας· διό μονή ἐμψυχός, Πατρός Υἱοῦ καί Πνεύματος, ἀνεδείχθης Πάτερ Μελέτιε.

Νάμασιν εὐσεβείας, περικλυζόμενος, ποταμός ἐγνώρισθης τοῦ Πνεύματος Μελέτιε, οὐπερ τά ὁρήματα, νοητῶς εὐφραίνουσι, καθάπερ πόλιν τήν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Θρόνος λαμπρυσμένος, καί ὑψηλότατος, ἀνεδείχθης ἐν κόλποις βαστάζουσα Θεόωμφε, Λόγον τόν ἑώρασαντα, πάντα Θεῶν νεύματι, καί κρατοῦντα καί περιέχοντα.

ᾠδή γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ἐκλάμπεις ἐφ' ὕψηλῃς, λυχνίας Μελέτιε, ἀρχιερωσύνης τό φῶς δεξάμενος, καί φωτοποιοῖς σου διδασκαῖς, ἴθυνας πρός τό φέγγος, τῶν προσταγμάτων τοῦ Κτίσαντος, τοῖς ἐν ἀμελείᾳ καθεύδοντας.

Ἱερεύσας εὐσεβῶς, παρμάκτρ Μελέτιε, τῇ δι' εὐσπλαγχνίαν ἐνανθρωπήσαντι, ὃν καθαιολόγεις τῇ Πατρί, σύμμορφον τῇ οὐσίᾳ, οἷα υἱόν καί ἀπαύγασμα, Πάτερ τῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως.

Ὁμότιμον τῇ Πατρί, καί Λόγῳ Μελέτιε, Πνεῦμα τό Πανάγιον ἀνεκήρυξας, δι' οὗ τελειούμεθα πιστῶς, πλούτῳ φιλανθρωπίας, καί τῆς ἀφράστου θεώσεως, τάς μαρμαρυγὰς κοιμζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Νόμος καὶ οἱ Προφῆται, ἤδη παρέδραμον, τὸν Χριστὸν τεκούσης σου Πανταγώ-
μητε, τὸν ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, τύποις καθοραθέντα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τὰ
σύμβολα, τὰ ἐσκιασμένα πληρώσαντα.

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ῥοδὴ δὲ τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Μελέτην τὰ σεπτὰ δικαίωματα, Χριστοῦ ποιούμενος δεῖ, δικαιοσύνης ἀπέ-
σταξας, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι, τὸν θεῖον γλυκασμόν ἐν τοῖς πέρασιν.

Ἐδίδωξας Ἀρτείου τὴν αἵρεσιν, ἐκδιωκόμενος δεῖ, τῆς Ἐκκλησίας Μελέτις,
καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁρθῶς τὴν Μοναρχίαν ἐτράωσας.

Λαμπρὸς μὲν τῇ μορφῇ καὶ τῷ βίῳ σου, τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁραθείς, τῷ ζήλῳ ὡ-
φθης λαμπρότερος, τοὺς ἱερεῖς τῆς ἀισχύης, ρομφαίᾳ κατασφάζας τοῦ λόγου
σου.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας ὁγῶν ἐξ αἱμάτων σου, ὃν πρό αἰώνων ὁ Πατήρ, ἀνερωμη νεύτως ἐγέν-
νησεν, ἡμῖν δωρούμενον Κόρη, τὴν θείαν ἀληθῶς ἀναγέννησιν.

Ῥοδὴ εἰς ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τὴν τοῦ θεοῦ Πνεύματος, δύναμιν εἰλκυσας, ἐν τῇ ἀνοίξει τοῦ στόματός
σου. ὅθεν ἀπεστόμωσας, τοὺς τὴν θείαν δόξαν, αὐτοῦ κατασμικρύνοντας.

Ἱεράρχης ὁσιος, Λειτουργγὸς ἕνθεος, τῆς τοῦ Σωτῆρος οἰκονομίας, Πάτερ
ἐχρημάτισας, τῇ ἁγιωθέν ψήφῳ, ὡς τῆς σοφίας ὄργανον.

Ὁμοουσιότητα, τῆς ἐν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ Λόγῳ συναϊδίᾳ, Ὑπερθέου φύ-
σεως, Μελέτις Πάτερ, θεολογῶν ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ φύσεως, λέλυνται Ἀχραντις· σὺ γὰρ ἀσπόρως ἀποτεκοῦσα, τὸν τῇ
δόξης Κύριον, ἔμεινας Παρθένος, Ἀγνή καὶ μετὰ γέννησιν.

Ῥοδὴ στίλβαι νομένην κλύδωνι.

Ὑψωθείς Μελέτις, ἐν καθέδρᾳ Πάτερ ὑψηλῇ, τὸν τῆς δόξης Κύριον ἐδόξασας
βίου τοῦ σου, τοῖς ἱεροῖς κατορθώμασι.

Μυστηπόλος ἄριστος, τῆς Τριάδος Πάτερ γεγωνῶς, ἐν ὑπερορίᾳ προσπέλασας,
ὡς ἀκριφῆς, τοῦ Θεοῦ Λόγου ὑπέρμαχος.

Ἐκρωσιν ζῶηρυτον, κεντημένος βίῃ καθαρῇ, ἀρχιερωσύνης ἁφθης πρότυπον,
ὡς μιμητής, τῶν Ἀποστόλων Μελέτις.

Θεοτοκίον.

Ἐκ Εὐὼν ἐξέληψας, τῆς ἁφθόρου Κόρης σου γαστρός, ὁ τεθεῖς θεμέλιος ἀ-
κρόγωνος, ἐν τῇ καινῇ, Εὐὼν Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν.

Κοντάκιον κ.τ.λ. ἐκ τοῦ Μηναίου.

ᾠδή ζ. Ὁ ὑπερυψούμενος.

ᾠφθης ἀπερίτρεπτος, στῦλος καὶ ἐδραίαμα, τῆς πίστεως Ὅσις, στηρίζων ἐ-
κίστοτε, θεμελίῳ ἀσπλύτῳ, εὐσεβῶν τὰς διανοίας.

Γλίσση θεοφθόγγῳ σου, συνδέσιμους πείρεσεων, διέλυσας Ὅσις, καὶ πάντας
σὺν σὺν ἡμῶν, φρονήματι τῇ θείᾳ, ὡς σοφός ἱερομύστης.

Ἐλαμψας Μελέτις, ὡς ποιμένιν πρόκριτος, καὶ μύστης οὐράνιος, σοφῶν ἀνα-
βάσεων, ἐν Εὐνόῳ τῇ Δευτέρᾳ, θεηγόρε Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρον τό ἀθάνατον, ὡς ἐκ κρήνης ἔβλυσεν, Ἀγνή ἐκ μηδύος σου, καὶ πάν-
τας ἐζώωσας, τούτῃ ἐνθέως μεληδουῦντας· ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

ᾠδή η. Ἐοί τῷ Πανουργῇ.

Ἄλως νοητόν, ὡς ἔφη ὁ Δεσπότης, ἐγένου Μελέτις, καὶ ἀπεξήρηνας, τὰς ση-
πεδόνας, ψυχῶν τῶν ἐν αἵρέσει, ἅπασιν ὑγείαν, δωρούμενος κατ' ἅμφω.

Εὐνοδος σεπτῇ, σοφόν καθηγεμόνα, καὶ θεῖόν σε πρόμαχον, ἡσταπλουτήσας,
Πνευματομάχων, τὴν ἔπαρσιν ἀμβλύνει, καὶ τὴν μίαν φύσιν, Τριάδος δογματίζει.

Ἱερραρχικαῖς, στολαῖς ἡγλαῖσμένος, δογματῶν ὁρθότητα, Πάτερ Μελέτις, ἐν
τῇ Εὐνόῳ, ἐκλάμπεις τῇ Δευτέρᾳ, καὶ καταπυρσεύεις, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Θεοτοκίον.

Μίαν Ἀγαθή, ὑπόστασιν τελείαν, ἐν δυοῖ ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις τε,
τόν Βασιλέα, τεκοῦσα τῶν αἰώνων, ἔλυσας τοῦ Ἄδου, τὴν τυραννίδα Κόρη.

ἤδη θ. Ἡσαΐα χόρευε.

Ὁλος ἀνακείμενος, τῷ Δεσπότη Πάτερ ἐκ παιδός, πόθῳ ἠκολούθησας τοῖς αὐτοῦ, Μελέτιε ἴχνησι, μυσταγωγός καὶ ὑφηγητής, γενόμενος Ὅσιε, τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

ὑπολεύσας Ὅσιε, τό τοῦ βίου πέλαγος σοφῶς, προσώρμισας τῷ ὄρμῳ τῷ γαληῶν, ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, τῆς αἰωνίου Πάτερ ζωῆς, Μελέτιε ἔνδοξε, θείας δόξης ἀξιούμενος.

Μύρον ὡς εὐπρόσδεκτον, καὶ εὐώδους ἄρωμα σοφέ, δέχου ἐκ χειλέων μου ἑναῶν, τουτί δὴ τό ψέλλισμα, ἀντιδιδούς μοι ὡς συμπαθής, Ἱεράρχης Ὅσιε, τῶν πταιμάτων τήν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Μυστηρίου Δέσποινα, ἀπορρήτου ὠφθης ἀπαρχή, ὡς ἐκκληλεγμένη τῇ Αὐτρωτῇ, πρό πάσης τῆς κτίσεως, καὶ ἀνωτέρα τῶν οὐρανῶν· ἐκ σοῦ γάρ ἐπλήρωσεν, ὁ Υἱός σου βουλήν τοῦ Φύσαντος.

Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἱεραρχῶν ἀγλῆϊσμα, Ὁρθοδοξίης στήριγμα, τῶν ἀρετῶν ἀρμονία, καὶ τῶν ποιμένων ἀκρότης, Μελέτιε γενόμενος, ὡς Ἱεράρχης ὅσιος, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκέλευε, τῶν ἐκτελούντων προφρόνως, τήν φωτοφόρον σου μῆμην.

Θεοτοκίον.

Θεόν ἀσπόρως τέξασα, τόν ἐκ φθορᾶς ρυσάμενον, τήν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, Παρθένον Μαρία, φθοροποιῶν με λύτρωσαι, παθῶν τῶν συνολιβόντων με, καὶ ἰθύνόν με δέομαι, πρὸς μετανοίας τὰς τρίβους, ὡς πέλαγος συμπαθείας.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰσθῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ ἱερέ Μελέτιε, καταυγασθείς τήν ψυχὴν, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσιν, ὡς φωστήρ ἀνέτειλας, σελασφόρος τῆς πίστεως, καταπυρσεύων κόσμου τὰ πέρατα, Ὁρθοδοξίης τοῖς ἀπαυγάσμασιν· ὅθεν ὡς σκευὴς σε, τοῦ φωτός γεραίρομεν, κα

κοινωνόν, βασιλείας Ὅσις, τοῦ Παντοκράτορος.

Πάτερ παμμάκαρ Μελέτιε, ταῖς τῶν ἀγῶνων βολαῖς, ἀριστεύς ὡς ἀήττητος, πόρρω ἀπεδίωξας, τοῦ ἐνθέου πληρώματος, Μακεδονίου τήν ἀθεότητα, καί τοῦ Ἀρείου τομήν τήν βλάσφημον, μίαν θεότητα, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὁμολογῶν, ἀτμητον ἀσύγχυτον, καί προαιώνιον.

Ὅσις Πάτερ Μελέτιε, ἱεραρχίας στολήν, ἱερῶς περικείμενος, πρὸς τό καταπέτασμα, τό ἐσώτερον ἔδραμες, τὰ ὑπέρ λόγον μυσταγωγούμενος, καί τοῖς προσιτιοῦσιν ἐλκούμενος, τόν Ὑπεράγαθον, ὡς μεσίτης ἐνθεός, Ἱεουργέ, τῆς ἀγαθοδοτιδος, σαφῶς χρηστότητος.

Ὅσις Πάτερ Μελέτιε, καθάπερ στῦλος φωτός, καί νεφέλη σκιάζουσα, ἀπληρῶς ὠδήγησας, τόν Λιόν τοῦ Κυρίου σου, ἐκ τῆς συγχύσεως τῶν αἰρέσεων, Ὁρθοδοξίας πρὸς γῆν ὑπέρλαμπρον. ὅθεν τήν μνήμην σου, τήν ἀγίαν σήμερον, περιχαρῶς, πάντες ἐορτάζοντες, σέ μακαρίζομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ πυρί τῆς γλώττης σου, τῆς ἀπάτης τήν ὕλην ἐνέπρησας, Μελέτιε Ὅσις, Ἱεράρχα σοφέ. ὅθεν τῆς ἀληθείας τόν πυρσόν, τῇ Ἐκκλησίᾳ δαδουχῶν, τό Ὑπερούσιον φέγγος, ἐν ταῖς διανοίαις τῶν πιστῶν κατήστραψας, ἐνικόν μὲν τῇ φύσει, τρισσόν τοῖς προσώποις. ἥ καί ὡς θυσίαν εὐπρόσδεκτον, τῶν ἀρετῶν σου τόν πλοῦτον, καί τῆς πολιτείας τήν ἄθλησιν προσήγαγες. Καί νῦν τῶν μακαρίων συναγελῶν τοῖς δήμοις, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Δοξολογία μεγάλη καί Ἀπόλυσις.

Εἰς τήν Λειτουργίαν.

Τά συνήθη. Ἀπόστολον καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου Χρυσόστομου, ἐν Νοεμβρίῳ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Μελέτη δογμάτων πανευσεβῶν, τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀναβλύζεις τόν γλυκασμόν, καί τῆς ἀνομίας, ἐξαίρεις τήν πικρίαν, Μελέτιε παμμάκαρ, Τριάδος πρόμαχε.

Μεγαλυνίριον.

Μελέτη δογματικῶν πανευσεβῶν, τῆς Ὁρθοδοξίης, ἀναβλύζεις τὸν γλυκασμόν, καὶ
τῆς ἀνομίης, ἐξαίρεις τὴν πικρίαν, Μελέτιε τρισμάκαρ, Τριάδος πρόμαχε.

Δίστιχον.

Μέλημα θεῖον Μελέτιε παράσχου,
Τερασίωψ πλέξαντι τάδε σοι μέλη.

.....

